

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. januar 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2008-157-0060
Dok.: MJO41213

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 som Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 17. december 2008 (B 30).

Lene Espersen
Fg. justitsminister

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (B 30):

”Vil ministeren redegøre for, hvor mange gange Rådet for Dyreforsøg har afvist en ansøgning siden rådets oprettelse i 1992, og vil ministeren komme med eksempler på, hvorfor de pågældende ansøgninger blev afvist af rådet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Dyreforsøgstilsynet, der har oplyst følgende:

”Dyreforsøgstilsynet har desværre ikke mulighed for at oplyse, hvor mange gange der er meddelt afslag på en ansøgning om tilladelse til at udføre dyreforsøg siden 1992. Baggrunden herfor er, at afslag ikke registreres særskilt i Dyreforsøgstilsynets journalsystem, og at de ikke indgår i den statistik, Dyreforsøgstilsynet udarbejder efter forskrifter fra EU. Dyreforsøgstilsynet kan desværre heller ikke angive, hvad begrundelsen har været for de nævnte afslag. I et tilfælde, som det er lykkedes at identificere, blev ansøgningen afvist med følgende begrundelse:

”Efter at ansøgningen har været behandlet i Rådet for Dyreforsøg, meddeler Dyreforsøgstilsynet Dem herved afslag på ansøgningen.

Rådet har ved afgørelsen lagt vægt på, at det ikke umiddelbart er klart, om en gennemførelse af forsøget, som alene omfatter 2 dyr, vil være til væsentlig gavn, jf. lov om dyreforsøg, § 1, stk. 3.

Rådet har endvidere lagt afgørende vægt på, at dyrene ved forsøget må antages at blive udsat for stærk lidelse eller stærk angst, hvorfor tilladelse ikke kan gives, jf. lov om dyreforsøg, § 7, stk. 3, 2. punktum”.

Ansøgningen drejede sig om et forsøg med hajer med henblik på at undersøge dyrenes fysiologiske reaktioner og tolerance over for høje accelerationer.

Der er dog ikke tvivl om, at der er givet ganske få rene afslag på ansøgninger om tilladelse til at udføre dyreforsøg gennem årene. Der er endvidere en høj grad af sikkerhed for, at antallet af afslag i de seneste 5 år ikke overstiger 5 i alt.

Baggrunden for de meget få afslag skal efter Dyreforsøgstilsynets opfattelse findes i to faktorer.

For det første er det en meget begrænset gruppe af personer, der søger om tilladelse til at udføre dyreforsøg. Ansøgerne har for næ-

sten alles vedkommende en årelang erfaring på dyreforsøgsområdet og/eller bestået et dyreforsøgskursus, der blandt andet omfatter en indføring i lovgivningen på dyreforsøgsområdet. De ansøgninger, Rådet for Dyreforsøg behandler, er således indgivet af personer med et indgående kendskab til lovgivningen på området og til Rådet for Dyreforsøgs praksis på det pågældende område. Ansøgerne ved med andre ord, hvad der vil kunne opnås tilladelse til. De pågældende ansøgere har ingen interesse i at søge om noget, de på forhånd er klar over, de ikke vil kunne forvente at opnå tilladelse til. Der er på den baggrund ikke noget underligt i, at der gives meget få afslag på ansøgninger om tilladelse til at udføre dyreforsøg.

For det andet går Dyreforsøgstilsynet i et stort antal sager i dialog med ansøgerne med henblik på at få dem til at ændre i deres ansøgning, således at belastningen af forsøgsdyrene bliver mindre. Dette sker i mange tilfælde allerede før behandlingen af en ansøgning i Rådet for Dyreforsøg, hvor Dyreforsøgstilsynet f.eks. foreslår ansøgeren en anden fremgangsmåde eller et tidligere tidspunkt for afbrydelse af forsøget, således at belastningen for forsøgsdyrene bliver mindre. Det sker imidlertid også i mange tilfælde under Rådet for Dyreforsøgs behandling af en ansøgning, at der bliver enighed om at foreslå en ansøger at ændre sin ansøgning, således at belastningen af forsøgsdyrene bliver mindre. I langt de fleste tilfælde bliver en sådan opfordring meget positivt modtaget af ansøgeren, der accepterer at ændre sin ansøgning i overensstemmelse med Rådet for Dyreforsøgs henholdsvis Dyreforsøgstilsynets forslag. Dette kan naturligvis ikke sidestilles med et egentligt afslag, men udgør en del af forklaringen på de meget få afslag, der bliver givet.”